

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 89: Forslag til lov om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om afgift af svovl og lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug. (Lempelse af raffinaderiers betaling af afgift, lempelse for vækstlys m.v.).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 27/11 96).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Lovforslaget er et led i den årlige justering af CO₂-afgiftsreglerne.

For det første gennemføres en lempelse af raffinaderiernes CO₂-afgift af forbrugt af egne varer, idet der er opstået tvivl om, hvorvidt de gennemførte regler på området er i overensstemmelse med EU's mineraloliedirektiv. De afgifter, CO₂-afgift og svovlafgift, der er opkrævet af raffinaderiernes forbrug af egne produkter i fremstillingsprocessen, vil blive tilbagebetalt.

For det andet foreslås en omlægning af svovlafgiften samt et særligt bundfradrag i den forbindelse.

For det tredje foreslås en lettelse af gartneriernes CO₂-afgiftsbetaling. Det drejer sig om gartneriernes forbrug af el til vækstlys, hvor der

efter aftale med Dansk Erhvervsgartnerforening for første gang indføres en marginalafgiftsmodel. Det er utrolig spændende, idet man gennem en marginalafgift på vækstlys kan fastholde miljøincitamenterne, selv om erhvervsbelastningen reduceres. Det er der efter Socialdemokratiets opfattelse interessante perspektiver i.

Endelig indeholder forslaget en række mindre justeringer f.eks. i forhold til brænding af flint.

Om CO₂-afgiftsloven i øvrigt ser Socialdemokratiet frem til resultatet af de igangværende udvidede undersøgelser af konsekvenserne af reglerne for rumopvarmning, rumvarmebeskatning, et resultat, der ifølge regeringens lovkatolog på et senere tidspunkt vil blive udmøntet i et selvstændigt lovforslag.

Socialdemokratiet kan støtte forslaget.

Charlotte Antonsen (V):

Venstre har aldrig ment, at CO₂-afgiften med rette kunne kaldes hverken en miljøafgift eller en grøn afgift. Alene det forhold i loven at de, der forurener mest, skal betale mindst, viser klart, at afgiften ikke forbedrer miljøet. Det er en politisk afgift, hvis væsentligste formål er at skaffe penge i statskassen. Og det, at det er en politisk bestemt afgift, fremgår endnu tydeligere med det nu fremsatte ændringslovforslag.

Der er jo ikke ét eneste miljøargument for de reduktioner af CO₂-afgiften, som regeringen nu lægger op til. Der er foreslået lettelse til raffinaderier, gartnere og flintbrændere. Det er jo lettelse, som Venstre naturligvis har sympati for ud fra deisen jo mindre CO₂-afgift, jo bedre, og den skal helst helt væk. Desuden indfører man bundfradrag og konjunkturudligninger. Det er jo i sig selv interessant, for det vil man jo ikke lave andre steder i f.eks. skattesystemet.

Men som sagt er der ingen miljømæssige argumenter for ændringslovforslaget her. Tilbage er altså, at det er en politisk afgift. Derfor vil jeg godt spørge ministeren, om det er i overensstemmelse med grundloven, for ifølge grundloven har vi nogle bestemmelser om privatskatter, hvorefter skatter skal opkræves på et objektivt grundlag og i øvrigt ligeligt. Man kan altså ikke skatte og valte politisk med, hvem der skal betale skatter, og hvornår og hvor længe og hvordan man kan lave bundfradrag. Så mener ministeren fortsat, at CO₂-afgiften er i overensstemmelse med grundloven?

Dernæst vil jeg spørge om det, jeg nok mener er det mest politisk interessante ved denne her